







فیلم ۱۹۱

۱۳۵۶

۴

امروز مقام معظم رهبری فرمودند:

مردم قم محاسبات طاغوت و دشمن را بهم زدند. طاغوتیان می خواستند امام را بشکند ولی امام پرفروغ تر ظاهر شد. می خواستند نهضت را ضعیف کنند اما نهضت قوی تر شد. امروز هم درباره مسائل گوناگون محاسباتی می کنند.

در قضیه شهادت شهید سلیمانی چه فکر می کردند و چه شد. فکر می کردند با شهادت شهید سلیمانی حرکتی که او نمودارش بود خاموش می شود.

دستگاه محاسباتی دشمن غافل و خراب است و نمیتوانند حقایق جمهوری اسلامی را بفهمند یک ملت زنده فقط به گذشته نگاه نمی کند بلکه به اقتضائات زمان خود

و وظایفی که در این لحظه برعهده اوست و قدمهای بعدی و چشم انداز هم نظر دارد. باید وظیفه لحظه کنونی را بشناسیم و گامهایمان را مشخص کنیم و چشم انداز را روشن کنیم و به آن چشم بدوزیم. در این شرایط این نهضت کامیاب خواهد شد. امروز وسط راه هستیم و ملت ایران تلاش های زیادی کرده است. وظیفه فردا و چشم انداز خود را باید بدانیم.



« مفاهیم قرآن از زبان قرآن: »

جلسه سیزدهم – دور نهم – ۱۹ دی ۱۴۰۰



در محضر سورۂ سبا:

پرسش ۱:



« عنايةات الهی » به:

حضرتِ « سلیمان » علیه السلام چه بود؟

آیة ۱۲:
(با ترجمه رایج)

۱- وَ لِسُلَيْمَانَ **الرَّيْحَ** غَدُوُّهَا شَهْرٌ وَ رَوَّاحُهَا شَهْرٌ

۲- وَ أَسَلْنَا لَهُ **عَيْنَ الْقِطْرِ**

۳- وَ مِنْ **الْجِنِّ** مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ

وَ مَنْ يَزِغُ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا، نُذِقُهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ (سبأ/۱۲)

و باد را برای سلیمان (رام کردیم) که (رفتش در) بامداد یکماه و (آمدنش) در عصر یکماه (راه) بود و «**چشمهٔ مس**»؟!؟؟ را برایش ذوب (و روان) کردیم و برخی از جن نزد او کار می کردند، و هر که از آنها از امر ما سر برمی تافت، از عذاب سوزان به او می چشانندیم.

« واژه‌های آیه ۱۲ »

طبق ترجمه‌های رایج:

غدو: بامدادان. (از اول صبح تا طلوع آفتاب) (قبل از ظهر)

رواح: عصرگاهان. (از ظهر تا شب) (بعد از ظهر)

أَسْلُ: « ذوب » کردیم!!!

عین: « ظرفی » که در آن مسّ ذوب می‌شود!!!

قَطِر: « مِس مَذاب. »!!!

یزغ: (زیغ) « انحراف از حق » و « سرپیچی کردن. »

« إِشْكَالَاتٍ » ترجمه « **أَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقَاطِرِ** »:

اول: مس از « معدن » استخراج می شود نه از « چشمه ».

دوم: مس، « **جامد** » است و سیال و روان نیست.

سوم: « **مفعول** سیل »، « **عَيْنَ** » است نه « **الْقَاطِرِ** ».

چهارم: اگر « عین »، « ظرف » باشد، « سیال » نمی شود.

پنجم: به « **ال** » در « **الْقَاطِرِ** » توجهی نشده است.

ششم: حضرت سلیمان علیه السلام، هیچ نیازی به « **مس** » نداشت.

« مورد: ۴۷۱ »:

« عین » یعنی چه؟



قرآن، « **عَيْن** » را برای « سه منظور اصلی » بکار برده است:

اول: « **چشمه** »:

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا (انسان/۶)

دوم: « **چشم** »:

وَ كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَ **الْعَيْنَ** بِالْعَيْنِ وَ ... (مائده/۴۵)

سوم: « **نظارت** »:

وَ اصْنَعِ الْفُلْكَ **بِأَعْيُنِنَا** وَ وَحِينَا ... (هود/۳۷)

پرسش ۲:



» مورد: ۴۷۲ «:

» اَسَلْنَا « یعنی چه؟



« **سیل** در **۳** آیه »، « **جریان شدید آب** » ترجمه شده،

و در هیچکدام، به معنی « **ذوب** » ترجمه نشده است:

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ ... (سبأ/۱۶)

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَهُ بِقَدَرِهَا،

فَاخْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا ... (رعد/۱۷)

پس « **أَسْلُنَا** » یعنی:

ما (آن عین را مانند سیل، با شدّت) « **جاری** » کردیم،

تا « **دشمنانِ عینِ القطر** »،

هرگز نتوانند « **مانع** » جریانِ آن شوند.

پریشی ۳:



» مورد: ۴۷۳ «:

» القِطَر « چیست؟



در کلماتِ هم ریشه با « **قَطِر** » مانند:

« قَطَر »، « إقطار »، « تقطير »، « قطران »، « قنطار » ...

« **پیوستگی** أجزاء » چیزی مورد نظر است،

و ظاهراً إطلاق آن به « **مسی** »،

به خاطر « **هادی‌ترین** » فلز بودن آن است.

پس با توجه به اینکه: « **مِس** »،

« هادی ترین » فلزِ « در دسترس همه » است،

ظاهراً « **قِطَر** »، استعاره‌ای از « **إِمَامَت** » است،

که می‌تواند « نظامِ رشد و هدایت » را

در تمام²⁴ « اَقطار » زمین و در دسترسِ همه قرار دهد.

پرستی ۴:



چرا خداوند برای حضرت سلیمان،
آن «قطر» را «جاری» ساخت؟

عبارت: « **وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ** » یعنی:

« **إِمَامَتِ** » (حضرت ابراهیم) را برای او جاری ساختیم،

تا او بتواند بر « تمام ممکت » خود

« **إِشْرَافِ وَ نِظَارَتِ** » کامل داشته باشد (= **عَيْنِ**)

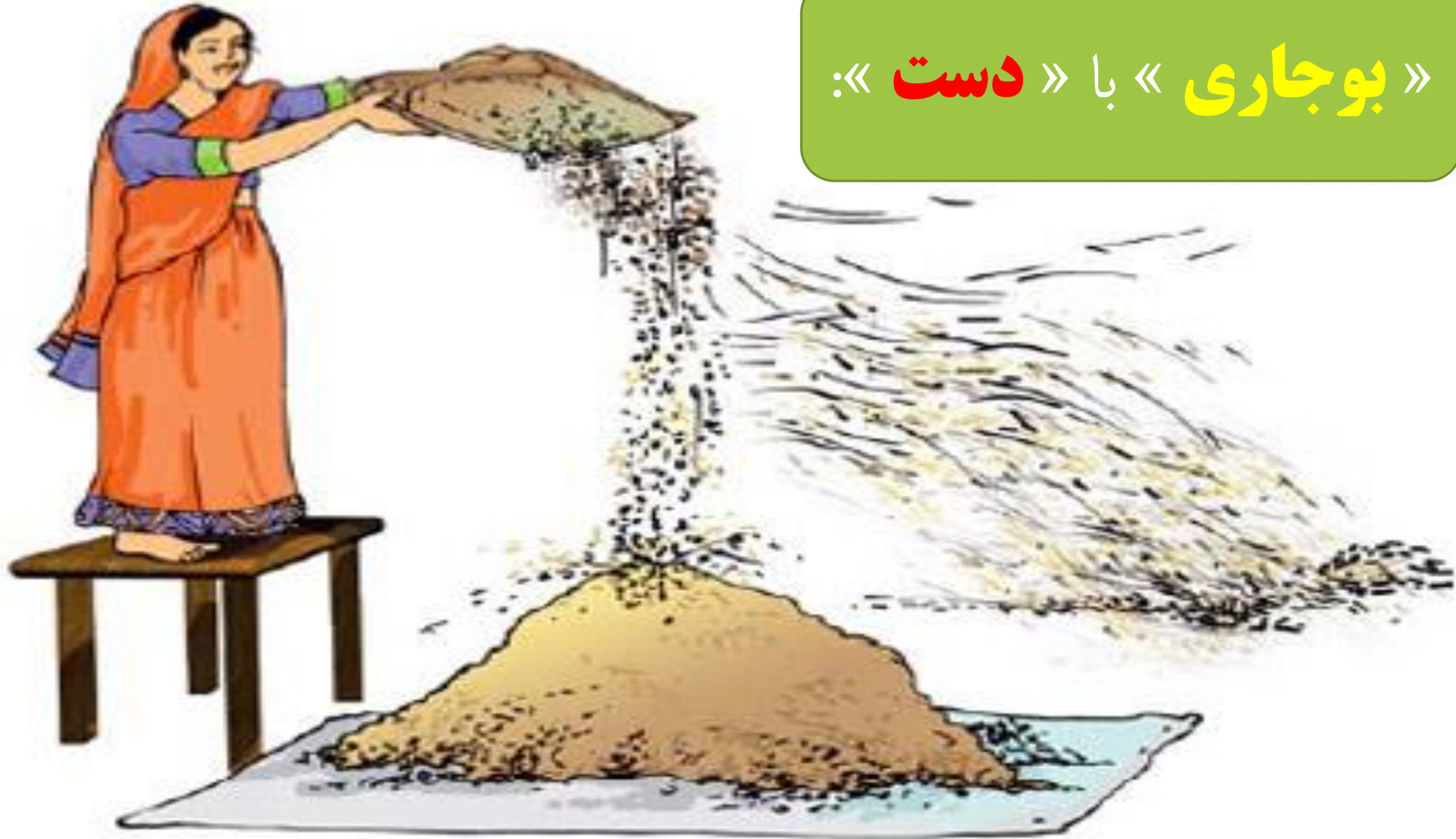
و بتواند از « غیبتِ حتی یک پرنده کوچک » هم مطلع شود.

پرسشی ۵:



« یو جاری » یعنی چه؟

« بوجاری » با « دست »:



« بوجاری »،

تلاشی است برای:

« تفکیکِ **بذر** » از:

« دانه‌هایِ **پوک** » و « بی‌مغز ».

پرسش ۶:



خداوند چگونه مردم را «بوجاری» می‌کند؟

آیة ۲۰:



وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ أَنلَيْسُ

ظَنَّهُ (سبأ/ ٢٠)

و قطعاً شیطان گمانش را در مورد آنها راست یافت ...

پرستی ۷:



« ظنّ اِیلسی » چیست؟

ظاهراً « **ظَنُّ** **اِنْلِيسِ** » اینست که:

۱- « **انسان** » هرگز « **لیاقتِ خلافت** » ندارد،

۲- « **او** »، « **می تواند** » با « **قدرت** » خودش،

« **تمام مردم** » را از « **تقرب** » محروم کند:

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (۸۲) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ (ص/۸۳)

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ

فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

(سبأ/۲۰)

و قطعاً شیطان گمانش را در مورد آنها راست یافت

و جز گروهی از مؤمنان (بقیه) از او پیروی کردند.

« مِنْ الْمُؤْمِنِينَ » يَعْنِي چہ؟

« فریق **مِنَ الْمُؤْمِنِينَ** » یعنی:

« خطوات و وساوس **إِبْلِيسَ** »،

آنقدر « جذّاب » و « فریبنده » است که

حتی « برخی از مؤمنانِ » (ضعیف الإیمان) را هم

« **مَجْذُوب** » و « **مَنْحَرَف** » می کند.

پرستی ۸:



« وجه مشترک » خدا و ایلیس چیست؟

هم « خداوند » و هم « شیطان »،

به خاطر « بی ظرفیتی دنیا »،

فقط « وعده » می دهند.

پرسش ۹:



« موفقیتِ اِلیس » به خاطر چیست؟

« شیطان »، « وعده‌های دنیوی و فوری » می‌دهد،

لذا آنها که « محلّ آزمایش بودن دنیا »،

و « قطعی بودن آخرت » را عاقلانه باور ندارند،

و یا مؤمنانه به « صبرِ منتظرانه » نرسیده‌اند،

به « تردید » افتاده و « منحرف و متخلف » می‌شوند.

بخش اول آیه ۲۱:



وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (٢٠)

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ

... (سبأ/٢١)

و (إبليس) بر آنها (هیچ) تسلطی ندارد ...

إبلیس نمی تواند انسان را به کاری مجبور کند

زیرا « **انسان**، قطعاً **مختار** » است،

پس پیرویِ « هر فردی » از ابلیس،

با « اختیار و انتخابِ **خودِ او** » است.

بخش دوم آیه ۲۱:



وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ (٢٠) وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ

إِلَّا لِنَعْلَمَ

مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ

وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ (سبأ/٢١)

و (إبلیس) بر آنها تسلطی نداشت مگر «آن را که به آخرت ایمان دارد»،
از «آنکه در آن تردید دارد» را بشناسیم و خدای تو بر هر چیزی نگهبان است.

پرسش ۱۰:



بهترین « سدّ » در برابر « شیطان » چیست؟

«ایمان به آخرت»

مؤثرترین «سد»

در برابر وساوس «شیطانی» است.

پریشی ۱۱:



« لِنَعْلَمَ » یعنی چه؟

چون خداوند به هر چیز عالم و حافظ و مراقب است،

پس منظور از « **لِنَعْلَمَ** »،

« **متمایز** و مشخص و **تفکیک** شدنِ » مردم است،

و اینکه « **مؤمن** » و « **کافر** »

و « **پیروانِ ابلیس** » از « **مؤمنانِ حقیقی** » جدا شوند.

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُوْمِنُ بِالْآخِرَةِ

مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ

وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ (سبأ/ ۲۱)

و (إبليس) بر آنها تسلطی نداشت مگر «آن را که به آخرت ایمان دارد»،
از «آنکه در آن تردید دارد» را بشناسیم و خدای تو بر هر چیزی نگهبان است.

پس انسان ابتدا با « **بی تعقلی** »،

دچار « **شک** و **تردید** و **زلزل** » می شود،

و بعد راه « **سلطه** شیطان » را

بر خودش باز می کند.

حضرتِ امیرالمؤمنین صلوات الله علیه می فرمایند:

... **وَالَّذِي بَعَثَهُ بِالْحَقِّ** **تُبَلِّغُنَّ** **بَلَلَهُ**

وَلَتُغَرِّبُنَّ غَرِبَلَهُ، ... (خطبه/۱۶)

بدانید که مثل زمانی که خداوند، پیامبرتان را مبعوث کرد مورد آزمایش واقع شده‌اید. سوگند به آنکه محمد را به حق مأمور کرد، در بوتۀ آزمایش به هم درآمیخته و غربال می‌شوید تا « صالح » از « فاسد » جدا شود

پرسش ۱۲:



A landscape photograph showing rolling green hills under a clear sky. A single, bare, dark tree stands prominently on a ridge in the middle ground. The hills are covered in lush green grass, with some areas appearing slightly more yellowish, possibly due to the lighting or the type of vegetation. The overall scene is peaceful and somewhat desolate.

مهمترین « مسئله » بشر در طول تاریخ؟

از زمانِ « قابیل » تا امروز،

مهمترین « **مسئله** » بشر،

بحثِ « **جبر** و **تقویض** و **اختیار** » بوده و هست،

و « تمامِ مستکبرینِ جهان » و « اذنانِ » آنها،

و اکثر مردم، طرفدارِ « **جبر** » بوده و هستند.

لذا اکثر مردم، « **سرنوشت** » خود را تابع:

۱- **وراثت**،

۲- **محیط**،

۳- **والدین**،

۴- **همسر**،

۵- **رفیق**،

۶- **شیاطین**،

می‌پندارند.

در حالی که از منظر «قرآن»،

انسان در «نحوه زندگی» خود،

قطعاً، «مختار» است.

و بر خلافِ تلقینِ دائمیِ عواملِ استکبار،

« وراثت، محیط، والدین »،

و « رفیق، همسر و اِبلِیس »،

انسان را به کاری « مجبور » نمی‌کنند.

لذا تمام مردم جهان در « **آخرت** »،

به « **تنهایی** »

« **حسابرسی** » و « **محاكمه** » می‌شوند

و سرنوشت هر فردی تابعِ عملکرد خود اوست:

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا

(مريم/٩٥)

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ

(مدثر/٣٨)

پس مردم گیج و گمراه به انتخاب خودشان می‌توانند پیرو ابلیس شوند:

.....إِنَّ عِبَادِي

لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ

إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ (حجر/۴۲)

آیا « خداوند »،

افراد را « مجبور » می کند؟

« والدین، همسر، دوستان، معلمین، مسئولین، مبلغین ... و ابلیس »

با اینکه « **می خواهند** **تأثیر** » بگذارند اما « **نمی توانند** »

در حالی که « **خالق** » ما می تواند « **مؤثر** » باشد،

اما به خاطر « **مهلتی** » که به انسان داده است،

(تا خودِ انسان نخواهد) در کارِ او « **دخالت** » نمی کند:

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ **حَتَّى** يُؤْمِنَ
وَلَأَمَّهُ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَ لَوْ أَغْجَبَتْكُمْ
وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ **حَتَّى** يُؤْمِنُوا
وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَ لَوْ أَغْجَبَكُمْ

أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ
وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ

وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَ يُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (بقره/٢٢١)

نمونه « آیات » مختار بودن انسان:

مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ

وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ

وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا (إسراء/١٥)

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا

(إسراء / ٧)

وَكُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ

وَنُخْرِجُهُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مِنْشُورًا

(الإسراء / ١٣)

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ

عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَذْهُورًا (١٨)

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ

وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا

(إسراء/١٩)

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ

وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ...

(فصلت/٤٦)

وَاتَّقُوا يَوْمًا

لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا

(بقره/۱۲۳)

... وَ اخْشَوْا يَوْمًا

لَا يَخْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ

وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا

(لقمان / ٣٣)

پس : « کارنامه و سرنوشت »

و « خوشبختی و بدبختی »

و « بهشت و جهنم^۳ » هر فردی

از منظر قرآن،

« فقط » تابع

« نیت و گفتار و رفتار و اخلاق »

و « مواضع اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، ... » خود اوست.

لذا در قیامت به هر فردی گفته می‌شود:

اقْرَأْ كِتَابَكَ

كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا

(اسراء/١٤)

إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى

« جَلْسَةُ بَعْدَى »

« ۱۷ بهمن ماه » خواهد بود.



خدایا؛

بر «**عقلانیت**» و «**ایمان**» و «**اطاعت**» ما بیفزاء،

و از «**نفسانیت**» و **وساوس**ِ «شیطانی» حفظمان کن،

و در زمینه‌سازی ظهور آخرین «**حجّت**»

ما را سهیم قرار دهد.

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى رَسُوْلِكَ

